

Evangelhia zilei din Duminica Paștelui: Isus trăiește!

Comentariu la Evanghelie de Duminica Paștelui. „A intrat și celălalt ucenic, care sosise primul la mormânt: a văzut și a crezut”. Dragostea Mariei Magdalena, a lui Ioan și a lui Petru pentru Învățător nu a dispărut după moartea Lui. Credința și fidelitatea lor sunt răsplătite cu o bucurie care îi va însoți pentru totdeauna.

Evangelhie (In 20, 1-9)

În prima zi a săptămânii, dis-diminează, pe când mai era

întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut că piatra fusese luată de la mormânt.

Atunci, a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus, și le-a spus: „L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus”.

A ieșit atunci Petru și celălalt discipol și au venit la mormânt. Alergau amândoi împreună, dar celălalt discipol a alergat mai repede decât Petru și a ajuns primul la mormânt. Aplecându-se, a văzut giulgiurile așezate, dar nu a intrat.

Atunci a venit și Simon Petru, care îl urma, și a intrat în mormânt. El a văzut giulgiurile așezate, dar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era așezat împreună cu giulgiurile, ci împăturit aparte, într-un loc.

Atunci a intrat și celălalt discipol care sosise primul la mormânt. A

văzut și a crezut; pentru că încă nu știau Scriptura: că el trebuia să învie din morți.

Comentariu

Cum o fi fost Învierea lui Isus? Cum au revenit la viață mădularele Lui sfâșiate de Pătimire, transformându-se într-un trup glorios? Nu știm: singurii martori ai acestui eveniment minunat au fost mormântul, giulgiurile și ștergarul. Acești martori tăcuți sunt primii care vestesc că s-a întâmplat ceva cu totul nou.

Ioan este primul care aude mesajul giulgiurilor și al ștergarului. Cu câteva zile înainte fusese ucenicul curajos care rămâne statornic la poalele Crucii, alături de Învățător. Acum este ucenicul care aleargă spre mormânt ca să-L caute pe Domnul.

Același care știe să fie răbdător în ceasul încercării este cel care se mișcă cu râvnă în căutare. Una și aceeași este forța care îl susține în toate situațiile: iubirea pentru Domnul. Iar această iubire nu rămâne fără răsplată: Dumnezeu îi dă o har special ca să citească, în giulgiurile împăturite și în ștergarul înfășurat, cel mai luminos mesaj din toată Istoria: „Isus trăiește!”

Dar Ioan nu este singurul care aleargă în dimineața Duminicii Paștelui. Înaintea lui a alergat Maria Magdalena. Și în ea forța iubirii este foarte intensă. Afectul pentru Domnul a făcut-o să se trezească dis-de-dimineată, ca să-I slujească într-un mod cu totul dezinteresat. Nu și-a dorit decât să-I ofere o ultimă atenție lui Isus, fără să aștepte nimic în schimb. Și ea va fi prima care Îl va vedea pe Domnul în gloria Sa și va vesti Bisericii că El trăiește.

Și Petru știe să alerge. A fost puțin mai lent în a ajunge la mormânt. Nu are nerăbdarea Mariei Magdalena, nici agilitatea lui Ioan. Dar a ajuns la mormânt și este primul care primește semnele Învierii – giulgiurile și ștergarul – chiar dacă întârzie să creadă. Poate pentru că rana lui este mai adâncă: durerii pentru moartea Învățătorului i se adaugă amintirea faptului că L-a părăsit în timpul Pătimirii. Cu toate acestea, a știut și el să alerge. Iubirea nu a dispărut: este ca o luminiță care, timid, își face drum.

Cât de greu le-a fost ucenicilor să creadă că Isus a revenit la viață! Și cât de greu ne poate fi și nouă să acceptăm că Isus susține viața noastră! Uneori, pare că mormântul se impune: problemele de la serviciu sau din familie, defectele caracterului nostru, opoziția față de valorile creștine în anumite medii... Totuși, dacă privim bine aceste

situații, probabil vom descoperi semne de speranță, care pot fi alte persoane ce rămân cu statornicie în bine sau o soluție care apare pe neașteptate. Sunt semne care așteaptă să fie citite cu credință, asemenea giulgiurilor și ștergarului din dimineața Învierii.

Pentru a citi semnele pe care ni le dă Dumnezeu, avem nevoie să primim darul credinței. Din partea noastră putem să oferim dorința sinceră de a-L căuta pe Domnul, chiar și atunci când pare că a plecat. Asta au făcut Maria Magdalena, Ioan și Petru: Îl căutau în continuare pe Cristos, doreau să-I ofere un serviciu, deși credeau că este încă mort. Domnul răsplătește această iubire fidelă cu bucuria de a-L întâlni viu, învăluit în gloria Paștelui.

Rodolfo Valdés

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-din-duminica-pastelui-
isus-traieste/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-din-duminica-pastelui-isus-traieste/) (30.03.2026)